

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Επιτίτουν οι διατάξεις του εθνικού δικαίου με τις οποίες θεσπίζονται οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση άδειας διαμονής αορίστου χρόνου σε κράτος μέλος στο πεδίο εφαρμογής της ρήτρας standstill του άρθρου 13 της απόφασης 1/80, της 19ης Σεπτεμβρίου 1980, σχετικά με την ανάπτυξη της συνδέσεως [μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας], του Συμβουλίου Συνδέσεως, το οποίο συστάθηκε με την Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας και της Τουρκίας, η οποία υπογράφηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1963 στην Άγκυρα, από την Τουρκική Δημοκρατία, αφενός, και από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ και την Κοινότητα, αφετέρου, και συνήφθη, εγκρίθηκε και επικυρώθηκε εξ ονόματος της Κοινότητας με την απόφαση 64/732/ΕΟΚ⁽²⁾ του Συμβουλίου, της 23ης Δεκεμβρίου 1963;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απάντησης στο ανωτέρω ερώτημα, μπορεί να θεωρηθεί ότι η ενίσχυση της αυστηρότητας των χρονικών προϋποθέσεων για τη χορήγηση άδειας διαμονής αορίστου χρόνου σε κράτος μέλος (ήτοι, η αυστηροποίηση των ελάχιστων απαιτήσεων που προβλέπονται όσον αφορά τη διάρκεια της προγενέστερης διαμονής και απασχόλησης του αλλοδαπού υπηκόου στο κράτος μέλος) ενδείκνυται για τη διευκόλυνση της επιτυχούς ένταξης των υπηκόων τρίτων χωρών;

⁽¹⁾ Η ονομασία που έχει δοθεί στην παρούσα υπόθεση είναι πλασματική. Δεν αντιστοιχεί στο πραγματικό όνομα κανενός διαδίκου.

⁽²⁾ ΕΕ ειδ. έκδ. 11/001, σ. 48.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen (Σουηδία) στις 15 Ιουνίου 2023 — Guldbrev AB κατά Konsumentombudsmannen

(Υπόθεση C-379/23, Guldbrev)

(2023/C 296/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η σουηδική

Αιτούν δικαστήριο

Svea hovrätt, Patent- och marknadsöverdomstolen

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εκκαλούσα: Guldbrev AB

Εφεσίβλητος: Konsumentombudsmannen

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Μπορεί να θεωρηθεί ότι, σε περιπτώσεις όπως αυτή που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, η αποτίμηση και η αγορά χρυσού από καταναλωτές συνιστά προϊόν (σύνθετο προϊόν) κατά την έννοια του άρθρου 2, στοιχεία γ', δ' και θ', και του άρθρου 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 2005/29⁽¹⁾ για τις αθέμιτες εμπορικές πρακτικές των επιχειρήσεων προς τους καταναλωτές στην εσωτερική αγορά;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, συνιστά προϊόν κατά την έννοια της εν λόγω οδηγίας η αποτίμηση του χρυσού σε περιπτώσεις όπως αυτή που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου;

⁽¹⁾ ΕΕ 2005, L 149, σ. 22.

Αναίρεση που άσκησε στις 5 Ιουλίου 2023 ο Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων κατά της απόφασης που εξέδωσε το Γενικό Δικαστήριο (όγδοο πενταμελές τμήμα) στις 26 Απριλίου 2023 στην υπόθεση T-557/20, Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης κατά Ευρωπαίους Επόπτη Προστασίας Δεδομένων

(Υπόθεση C-413/23 P)

(2023/C 296/26)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Αναρροσειών: Ευρωπαίος Επόπτης Προστασίας Δεδομένων (ΕΕΠΔ) (εκπρόσωποι: D. Nardi, T. Zerdick, P. Candellier, X. Lareo, G. Devin)

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Ενιαίο Συμβούλιο Εξυγίανσης (ΕΣΕ)

Αιτήματα

Ο ανααιρεσίων ζητεί από το Δικαστήριο:

- να αναρέσει στο σύνολό της την αναρεισιβαλλόμενη απόφαση,
- να αποφανθεί οριστικά επί της διαφοράς,
- να καταδικάσει το ΕΣΕ στα δικαστικά έξοδα της αναρειτικής διαδικασίας και της διαδικασίας ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου.

Λόγοι αναρέσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της αναρέσεως, ο αναρεισίων προβάλλει τους ακόλουθους δύο λόγους:

Με τον πρώτο λόγο αναρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 3, παράγραφοι 1 και 6, του κανονισμού 2018/1725 ⁽¹⁾, όπως έχει ερμηνευθεί από τη νομολογία του Δικαστηρίου, καθόσον το Γενικό Δικαστήριο ζήτησε από τον ΕΕΠΔ να εκτιμήσει αν οι επίμαχες πληροφορίες ήταν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από την άποψη του αποδέκτη και παραλείποντας να λάβει υπόψη την έννοια της ψευδωνυμοποίησης.

Με τον δεύτερο λόγο αναρέσεως προβάλλεται ότι το Γενικό Δικαστήριο ερμήνευσε εσφαλμένα το άρθρο 4, παράγραφος 2, και το άρθρο 26, παράγραφος 1, του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725, καθόσον δεν έλαβε υπόψη την αρχή της λογοδοσίας και έκρινε ότι ο ΕΕΠΔ έπρεπε να αποδείξει ότι το ΕΣΕ είχε πράγματι ανωνυμοποιήσει τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που επεξεργαζόταν.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ 2018, L 295, σ. 39).